

[Statsministeren]

med at løse de store opgaver, vi er stillet over for. Gjorde de det, ville folketingsarbejdet blive lammet.

Det ville naturligvis være en ulykke, for vi står over for at skulle gøre en enormt krævende indsats for at styrke vore arbejdspladser, vinde med i den tekniske udvikling og skabe ligevægt på betalingsbalancen.

Derfor er der brug for et handlekraftigt Folketing, som kan fungere stabilt.

Regeringen og regeringspartierne vil målbedst søge at formidle det bredest mulige samarbejde. Det Radikale Venstre har klart givet udtryk for den samme opfattelse.

Regering og Folketing skal – i et samarbejde med erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer – løse store og betydningsfulde opgaver i de kommende år. Vi skal standse gældsætningen til udlandet. Vi skal sørge for, at der fortsat skabes flere arbejdspladser, så vi kan modvirke tendensen til stigende arbejdsløshed. Og vi skal skabe grundlaget for, at vi efterhånden kan få skattetrykket i Danmark ned på et mere rimeligt niveau.

Skal vi virkeliggøre disse mål, vil det kræve en stærk og målbedst indsats. Allerede det at undgå en stigning i skattetrykket og at undgå en mærkbar forøgelse af arbejdsløsheden er en betydelig opgave.

I de sidste fem år er der nået mange gode resultater. Dem skal vi bygge videre på. De er et godt udgangspunkt for, at vi kan få en god balance i dansk økonomi.

Der har været en stor fremgang i den private sektor. Vore virksomheder står nu med mange nye arbejdspladser, og der skal skabes endnu flere. Der er investeret i effektivisering og modernisering af vore arbejdspladser – og i omskoling og omstilling af arbejdskraften. Konkurrencesektoren er større, end den var for fem år siden, og vi kan derfor magte mere.

Vi har fået skabt balance i de offentlige finanser.

Inflationen er lav, og renten er faldet mærkbart.

Men udviklingen i 1986 og 1987 har jo vist, at vi kun kan få ligevægt på betalingsbalancen og mere fremgang i produktion og beskæftigelse, hvis vi forstærker indsatsen for at forbedre de danske arbejdspladser konkurrenceevne. Derfor skal vi gennemføre initiativer, der kan styrke netop de arbejdspladser,

der arbejder i skarp konkurrence med udlandet.

Vi skal skabe et mere teknologisk orienteret erhvervsklima her i vort land, og vi skal udnytte de muligheder, det fælles europæiske marked skaber – og vi skal presse på for at få liv i den indsats på teknologiområdet, som EF-pakken og Eureka åbner for.

Vi skal samtidig tilrettelægge den økonomiske politik sådan, at vi får en større privat opsparing. Vi er et af de lande i Europa, der har den laveste private opsparing, til trods for at vi også er et af de lande, hvor folk egentlig skulle have bedst råd til at spare op. Det må der rettes op på. Skattereform og kartoffelkur trækker givet i den rigtige retning. Vi kan se, det er begyndt at virke, og vi skal videre ad den vej.

Og så skal vi fastholde en stram offentlig udgiftspolitik. De offentlige udgifter må fortsat ikke stige. Vi ved, at der melder sig nye opgaver, som skal løses. Dem må vi så finde plads til gennem modernisering og rationalisering i den offentlige sektor – og gennem omprioriteringer.

Jeg må derfor advare stærkt imod, at der her i Folketinget bliver gennemført store, udgiftskrævende forslag, medmindre Folketinget samtidig gennemfører besparelser af et tilsvarende omfang på andre områder. Et højere skattetryk ville nemlig være det dårligst tænkelige grundlag for at sikre en forsvarlig udvikling i omkostningerne og dermed i konkurrenceevnen. Det ville ødelægge vore muligheder for at forbedre betalingsbalancen og for at få arbejdsløsheden ned på et lavere niveau.

Men vi skal se i øjnene, at konkurrenceevnen er forringet i løbet af det sidste års tid.

Regeringen har i de sidste fem år holdt en uændret valutakurs i forhold til vore valuta-partnere i EF. Vi har i den periode oplevet kraftige udsving i dollarkursen og dermed også i en række andre valutaer. Men nettoresultatet af disse kursudsving er, at den danske krone i dag har omtrent samme værdi, som før vi begyndte med fastkurspolitikken.

Det er altså med andre ord ikke valutakurspolitikken, som har skabt problemerne med konkurrenceevnen. Tværtimod, kan man sige, for tilliden til den danske krone er jo forudsætningen for, at vi kan holde renten nede og ad den vej styrke konkurrenceevnen.